

Jamsai

Jamsai Love Series

Zodiac

Jamsai
ทดลองเล่น
Jamsai
ทดลองอ่าน
Jamsai
ทดลองอ่าน

Naive

Pisces

หนุ่มหล่อ

หน้าใส

หัวใจ

ไร้เดียงสา

ลูกขี้เขี้ยว

Jamsai
กตลองอ่าน

Jamsai Love Series

Naive Pisces นุ่มหล่อหน้าใสหัวใจไร้เดียงสา

อุกฤษ เที่ยม

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 885-930-51-0643-4

ภาพประกอบ   เพียงพิชญ์ ศาสตร์ศศิ (vic)

ภาพการ์ตูนท้ายเล่ม   ศศิณี สรรพกิจ (แมวดาว)

จัดพิมพ์โดย

Jamsai

บริษัท แจ่มใส พับลิชชิ่ง จำกัด

285/33 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

โทรศัพท์ 0-2840-4800 โทรสาร 0-2840-4801

อีเมล editor@jamsai.com

เว็บไซต์ www.jamsai.com

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย

บริษัท อมรินทร์ บুক เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกวย-จตุรรม

ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกวย จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3

เว็บไซต์ www.naiin.com

ราคา 169 บาท

Printed on Green Read Paper

www.facebook.com/greenreadpaper

ทักทาย

สวัสดิ์เพื่อนๆ ในเดือนตุลาคมแสนสดใสค่ะ ๗๐๗ แจ่มใสมีโปรเจกต์เก๋ก๊าดสุดบรรเจิดมาส่งถึงมือกันอีกแล้ว และคราวนี้ก็พิเศษมากด้วยเพราะเป็นการรวมตัวของเหล่าหนุ่มหล่อสุดฮอตถึง 12 คน 12 สไตล์ โปรเจกต์ที่ว่านี้ก็คือ Prince of Zodiac ค่ะ เชื่อว่าสาวๆ ทั้งประเทศที่ตั้งตารอกันอยู่คงไม่เก็บอคมเสียดใจกรี๊ดไฉ่มี๊ยะละคะ ดังนั้นขอเสียงต้อนรับดั่งๆ หน่อยเร็ว~ กรี๊ดๆ >_<

นอกจากเรื่องราวสนุกๆ ของหนุ่มๆ ที่ได้รับการโหวตมากที่สุดในแต่ละราศีแล้ว เพื่อนๆ จะได้พบกับบทสัมภาษณ์พิเศษจากพวกเขาด้วยนะคะ ขอแนะนำว่าพลาดไม่ได้เด็ดขาด ไม่งั้นจะเสียใจ ฮุอิ

ลูกซุบเป็นผู้รับหน้าที่ถ่ายทอดเรื่องราวของหนุ่มราศีมีน ในผลงานเรื่อง 'Naive Pisces หนุ่มหล่อหน้าใสหัวใจไร้เดียงสา' ดูเหมือนนี่จะเป็นเล่มเดียวในซีตที่พระเอกอินโนเซนตี่ได้มากขนาดนี้ ฮ่าๆ ก็แหม 'แอรอน' เป็นคนอ่อนโยนแถมขาดความมั่นใจนี่นา (น่ารักอ๊ะ!) งานนี้เลยต้องพึ่งพา 'เนโอมิ' เพื่อนสุดเปรี้ยวของพี่สาวให้มาช่วยเปลี่ยนแปลงตัวตนซะหน่อย ;) มยของนั่งขอพินธงไชโยเลยนะคะว่าเพื่อนๆ ต้องหลงรักแอรอนอย่างแน่นอน

ด้วยไมตรีจิต

สวณ้อยมยอนั่ง

สำนักพิมพ์แจ่มใส

JamSai
LOVE
Series

นักเขียน

"Isn't it so sweet?" - LC.

Name : Naive (นา-อีฟ) Pisces (ไพ-เซส)

Inspirational Songs :

Teenage Dream - Katy Perry

Need You Now - Lady Antebellum

You and I - Lady Gaga

What Makes You Beautiful - One Direction

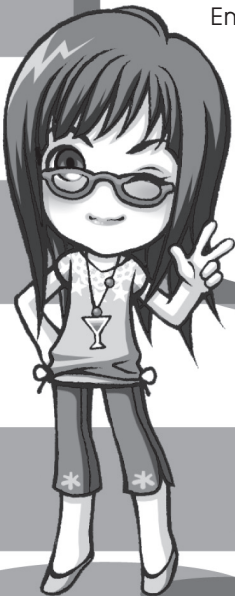
Do You Wanna Touch Me - Joan Jett and The Blackhearts

Follow me : twitter.com/lookchoup

Email me : so-lookchoup@windowslive.com

Talk to me : facebook.com/lookchoup.lc

ลูกชูป

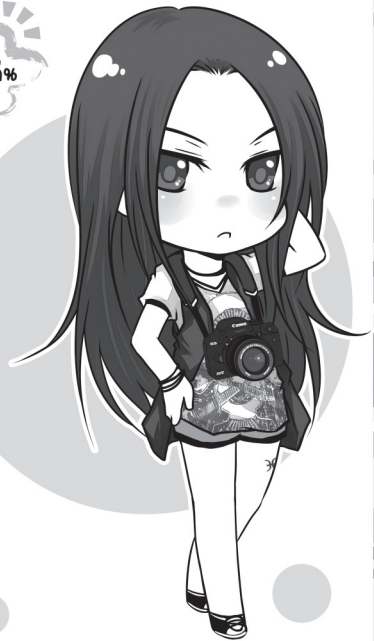

Aaron Adams

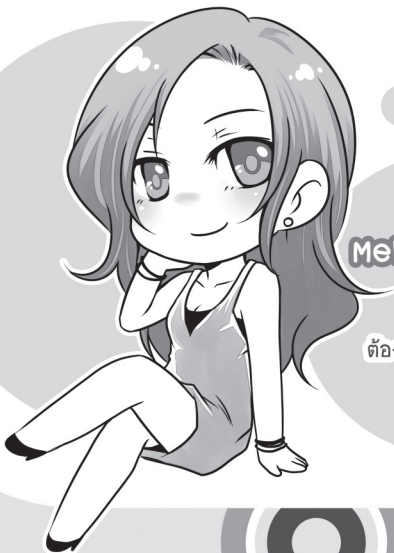
ใครๆ ก็ว่าผมโตแต่ตัว...
ไม่จริงสักหน่อย

%%%ซ่าตัวละคร๑๑%

Neomi Bennett

ฉันแค่เป็นคนตรงไปตรงมา...
ไหน ใครบอกโหดร้าย!

Melissa Adams

เนโอมิเพื่อนรัก
ต้องการความช่วยเหลือ
จากฉันเสมอ

Prince of Zodiac

ในงานประกาศผลรางวัล Prince of Zodiac ที่ผ่านมา หลายคนคงรู้กันแล้วว่าหนุมๆ ที่ได้รับคะแนนโหวตสูงสุดและได้เป็นตัวแทนทั้งสิบสองราศีนั้นมีใครบ้าง แน่แน่นอนว่านอกจากรูปร่างหน้าตาของพวกเขาจะหล่อบาดใจชนิดกินกันไม่ลงแล้ว โพรไฟล์ของแต่ละคนยังโดดเด่นและล้นหลาม ด้วยความสามารถไม่แพ้กัน เราจึงไม่พลาดที่จะจับพวกเขามาแต่งสัมผัสภาษาเกินแบบเอ็กซ์คลูซีฟสุดๆ ด้วยคำถามล้วงลึกถึงตับไตไส้พุงเลยทีเดียว เห็นทีแล้ว... ทั้งหลายคนคงต้องเตรียมตัวเตรียมใจให้พร้อมนะค่ะ เพราะหนุมๆ แต่ละคนจัดคำตอบสุดแพรวพราวมาเต็มล่อล่อ หากใครเคยดูวงหรืออ่านคำทำนายเรื่องความรักว่าจะได้ครองคู่กับหนุมราศีไหนมาบ้างแล้ว ก็ลองไปศึกษาไลฟ์สไตล์หรืออุปนิสัยส่วนตัวส่วนตัวของหนุมราศีนั้นๆ ผ่านเรื่องราวของพวกเขาทั้งสิบสองกันเลยทีเดียวค่ะ อะ... เพื่อให้ทุกคนใช้ 'หัวใจ' ในการตัดสินใจง่ายขึ้น เรามีโพรไฟล์ของแต่ละคนมาฝากด้วยนะค่ะ

ชื่อ : สเตอร์ม, ตอมมี
ราศี : เมษ
อาชีพ : นักศึกษา

ชื่อ : จูเลียสซีซาร์,
มิโนทอร์
ราศี : พฤษภ
อาชีพ : นักเขียนนิยาย

ชื่อ : แลนซ์
ราศี : เมถุน
อาชีพ : นักร้อง

ชื่อ : โธม
ราศี : กรกฎ
อาชีพ : นักศึกษา

♈

ชื่อ : เชน
ราศี : สิงห์
อาชีพ : นักแข่งรถ

♉

ชื่อ : เคนเนดี้ (เคน)
ราศี : ถิ่นย
อาชีพ : นักศึกษา/
ธุรกิจส่วนตัว

♊

ชื่อ : เท็กซ์
ราศี : ตู
อาชีพ : นักวาด
รูปร่างแบบบิกินี

♋

ชื่อ : นิวเคลียร์
ราศี : พิจิก
อาชีพ : นายแบบ

♌

ชื่อ : จอมทัพ
ราศี : ธนู
อาชีพ : นิสิต

♍

ชื่อ : อัจฉิ
ราศี : มังกร
อาชีพ : ช่างภาพ
และหุ้นส่วนของ
นิตยสาร F&M

♎

ชื่อ : Summer Wind
ราศี : กุมภ์
อาชีพ : นักแข่งรถ
มอเตอร์ไซด์

♏

ชื่อ : แอรอน
ราศี : มิน
อาชีพ : นักฟุตบอล

สำนักพิมพ์แจ่มใส ขอร่วมเป็นส่วนหนึ่ง
ของการสร้างวัฒนธรรม 'การอ่าน' ให้เกิดขึ้นในสังคมไทย

Jamsai
ประติมากรรม

ชื่อ : แอรอน อัดัมส์ (Aaron Adams)

ชื่อเล่น : -

วันเกิด : 9 เมษายน 25XX

ราศี : มีน

กรุ๊ปเลือด : O

อาชีพ : นักฟุตบอล

สิ่งที่ชอบ : ไม่โปรดปรานสีไหนเป็นพิเศษ

อาหารโปรด : ไม่เจาะจง แค่ไม่ชอบรสจัด

สถานที่โปรด : สนามฟุตบอล

ของที่มักพกติดตัวเสมอ : ความเป็นตัวของตัวเอง

สเป็กสาวในฝัน : -

นิยามความเป็นตัวเอง : Immature

บทสัมภาษณ์

เรามีนัดกับนักฟุตบอลชื่อดังชาวอังกฤษตอนสิบเอ็ดโมงตรงที่ร้านกาแฟ Hill Of Beans ใจกลางเมือง แอรอน อัดัมส์ปรากฏตัวตรงต่อเวลา พร้อมกับรอยยิ้มสดใสที่ทำให้ทั้งร้านสว่างไสวขึ้นมา สาวๆ หลงรักหน้าตาหล่อร่ากับเทพบุตรของเขา และหนุ่มๆ ปฏิเสธไม่ได้ว่าเขาเป็นนักเตะรุ่นใหม่ไฟแรงที่ยิ่งประตูดุได้มากที่สุดในพรีเมียร์ลีกอังกฤษที่ผ่านมา จากชีวิตธรรมดาเรียงเรียงร้านกาแฟ...เรามองออกไปเห็นป้ายบิลบอร์ดขนาดยักษ์ที่เป็นรูปแคมเปญโฆษณาโคโลญของเขา และในหน้านิตยสารผู้ชายฉบับอื่นๆ ก็มีแต่รูปภาพของเขาเต็มไปหมด เราคงจะพลาดมากๆ ถ้าไม่ได้หาโอกาสมาพูดคุยกับเขาเป็นการส่วนตัว

ทันทีที่ได้ยินข่าวว่านักฟุตบอลวัยยี่สิบสี่ปีคนนี้จะมากรุงเทพฯ ทางเราก็รีบหาทางติดต่อขอควิซสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัวในฐานะที่เขาเป็น

หนุ่มราศีมีนซึ่งกำลังโด่งดังไปทั่วโลกในขณะนี้

แอรอนนั่งลงตรงกันข้ามกับเราและตั้งช็อกโกแลตร้อนมาดื่ม เขาใส่เสื้อยืดลายขวางของอเล็กซานเดอร์ แวงกับกางเกงผ้าเดนิมสีน้ำเงินเข้ม รอยสักรูปสัญลักษณ์ราศีมีนของเขาปรากฏให้เห็นชัดเจนราวๆ ทุกคนในกองบรรณาธิการคลั่งไคล้กับรอยสักนี้เอามากๆ แอรอนถอดแว่นกันแดด ทรงนักบินออกและวางลงบนโต๊ะพร้อมกับเริ่มทักทายเราเป็นภาษาไทยที่เขาเรียนรู้จากที่ทำงาน นัยน์ตาสีฟ้าสดใสของเขาบอกกับเราว่าเขาพร้อมแล้วที่จะเริ่มพูดคุยกับพวกเรา

รู้สึกยังไงบ้างที่ได้รับเลือกเป็น Prince of Zodiac

แอรอน : ประหลาดใจ เพราะปกติแล้วผมจะถูกจับตามองในฐานะอื่นมากกว่า (หัวเราะ)

คิดว่าอะไรทำให้คุณได้รับเลือก

แอรอน : เพราะตำแหน่งดาวซัลโวพีเอ็มเออังกฤษเมื่อเดือนที่แล้วล่ะมั้ง (ยิ้ม)

ชีวิตหลังจากได้กลายเป็น Prince of Zodiac มีอะไรเปลี่ยนไปบ้างมั๊ย

แอรอน : ไม่มีครับ

คิดว่านิสัยตรงกับราศีตัวเองรึเปล่า

แอรอน : อันนี้ไม่รู้แฮะ

สิ่งที่คุณเกลียดมากที่สุดในชีวิต

แอรอน : ปาปรัชชี เพราะผมไม่ใช่ดารา แต่พวกนั้นชอบอยู่กับผมจริงๆ

ความรักของหนุ่มราศีนี้ หรือความรักในแบบของคุณเป็นแบบไหน
แอรอน : ผมกับเนโอมิชอบที่จะให้เรื่องพวกนั้นเป็นเรื่องส่วนตัว
เดียวก่อนนะ นี่ผมเพิ่งพูดมันออกไปรีเปลาเนีย (หิวเราะ) คำตอบของ
ผมคือความเป็นส่วนตัว แต่นิยามรักแบบนั้นไม่ค่อยได้ผลเท่าไรกับเรื่อง
ของพวกเขา อย่างที่ผมบอกไป พวกปาปารัชชีที่ดูเหมือนจะรักผมกันมาก
จริงๆ (ยิ้ม)

อะไรสำคัญที่สุดในชีวิตคุณ

แอรอน : งานของผม และก็แน่นอนครับ ครอบครัวด้วย

ถ้าเปลี่ยนราศีได้...คุณอยากเกิดราศีอะไร และเพราะอะไร

แอรอน : ผมคิดว่ามังกรดูเท่กว่าปลานะ หรือเมถุนละมั้ง อย่างน้อย
ผมก็ได้เป็นคน (หิวเราะ)

หลังจากนี้ คุณวางแผนอะไรไว้กับชีวิตคุณบ้าง

แอรอน : ฝึกซ้อมเพื่อบอลโลกปีหน้าครับ

ฝากอะไรถึงคนอ่านของเราที่ช่วยกันโหวตให้คุณหน่อย

แอรอน : ขอบคุณ (ยิ้ม)

บทนำ

"เนโอมิที่รัก..." ฉันไม่ตอบอะไรกลับไปและเอาแต่จ้องหน้าเพื่อนสนิท
เมลิสซ่า อัดมัสส์ด้วยแววตาเหนียวหนำย

"รอบนี้เธอจะยืมเงินฉันเท่าไรอีกล่ะ"

"บ้ารึเปล่า เห็นฉันเป็นคนขาดแคลนขนาดนั้นเลยหรือยัง -_-"

"ก็เธอมักจะเป็นแบบนี้เสมอ เวลาเรียกฉันแบบนี้ มองฉันด้วยสายตา
แบบนี้ที่ไร ฉันเป็นต้องสยดสยองเพราะคำขอที่จะตามมาทุกที"

"เราเป็นเพื่อนรักกัน"

"ใช่ ทุกคนเข้าใจว่าฉันกับเธอเป็นคู่เลสเบี้ยนกัน"

"เพราะพวกเราฮอตและเร็ดมาก คนพวกนั้นแค่อิจฉานะ อย่าไปใส่ใจ
เลย" เมลิสซ่าหัวเราะคิกขندهที่ยื่นแก้วเตกีล่ามาให้ ฉันยังไม่กล้ารับเพราะ
ยังค้างคาใจกับคำขอที่กำลังจะตามมา

"เธอมีอะไรกันแน่เมลิสซ่า คายออกมาเดี๋ยวนี้"

"เธอนี้เป็นพวกไม่โรแมนติกเอาซะเลยนะ" เมลิสซ่ากอดตาหงุดหงิด
และซัดเตกีลานั้นเข้าไปซะเอง ยัยชี้เมาเอ๊ย -O- "เออล่ะ จะเข้าเรื่องก็ได้"

"สักทีเถอะ" ฉันแค้นหัวเราะและหันไปขอลวิสกี้ออกจากบาร์เทนเดอร์ที่จ้อง

เมลิสซ่าตาเป็นมัน สวามบลอนด์ ตาคม ออกโตนี่มันดิ่งดูตทุกสายตาเลย
จริงๆ ลินะ -- "คายออกมาเมลิสซ่า"

"โอเคๆ คือ...เธอรู้จักน้องชายสุดที่มของฉันใช่ไหม แอรอน..." ฉัน
เงิบก่อนจะขมวดคิ้ว

"จำได้ เราเคยเจอกันสองสามครั้ง มันเป็นเรื่องน่าแปลกใจเหมือนกัน
นะในเมื่อฉันกับเธอน่ะตัวติดกันตลอด" ฉันนึกภาพของเด็กหนุ่มหน้าตา
หล่อเหลาถอดแบบมาจากเมลิสซ่าเป๊ะๆ ผมบลอนด์ ตาสีฟ้า ตัวสูง แล้ว
ก็ดูฮอตสุดๆ พี่น้องสองคนนี้จะต้องมีอะไรพิเศษแน่ๆ แถมทั้งคู่ยังมี
สำเนียงอังกฤษที่ฉันลงความเห็นว่ามันเซ็กซี่สุดๆ และถ้าฉันเป็นเลสเบี้ยน
จริงๆ ฉันคงจะตกหลุมรักเมลิสซ่าไปแล้วแน่ๆ เพราะเธอเป็นสาวสวยเลือด
อังกฤษแท้ที่ร้อนแรงและคูดีสุดๆ

"นั่นล่ะ คือ...น้องชายฉันกำลังผ่านช่วงเวลาที่ยากลำบากมากนะ"

ฉันเริ่มสังหรณ์ใจไม่ตี แต่ก็ได้แต่ภาวนาต่อพระเจ้าและฟังต่อไป

"เขาลาออกจากทีมฟุตบอลเมื่อวาน"

"ว่ายังไงนะ!" ฉันถึงกับร้องเสียงหลง เพราะนอกจากหน้าตาหล่อๆ
ของเขาแล้ว อีกอย่างที่ฉันจำได้คือเขาเป็นนักฟุตบอลอนาคตไกลที่ไปค้า
ต่างประเทศทุกเทอมตั้งแต่เรียนมัธยมปลาย เมลิสซ่าเคยบอกด้วยซ้ำไปว่า
ทันทีที่น้องชายเธอเรียนจบก็มีสัญญานักเตะในสังกัดของสโมสรดังที่
บ้านเกิดรอเขาอยู่แล้ว เรื่องเขาลาออกจากทีมฟุตบอลนี่เป็นอะไรที่...
น่าประหลาดใจสุดๆ

"โค้ชของเขาโทรหาฉันเมื่อวานนี้ บอกว่าแอรอนมาขอลาออกเองเมื่อ
สองอาทิตย์ที่แล้ว และโค้ชพยายามจะดึงเขากลับมา แต่หมอนั่นก็ยังคือดีดิง
จนโค้ชต้องโทรมาแจ้งฉัน โอเค แม้มันจะเป็นแค่ทีมของโรงเรียน แต่นั่น
ก็เป็นโอกาสที่ดีของเขานะ มัธยมอาร์กอนดังเรื่องฟุตบอลที่สุดในเมืองแล้ว
เธอก็รู้" สีหน้าของเมลิสซ่าเริ่มเครียดขึ้นเรื่อยๆ

"แล้วทำไมเขาถึงทำแบบนั้นล่ะ หมายถึง...เขาเบื่อเธอ...หรือว่า..."

"เพราะเธอเซ้า" เมลิสซ่าแค้นหัวเราะ "แฟนเก่าของเขา"

"นี่มันน่าลัษนสุดๆ =_"

"หล่อนบอกเลิกเขา...เมื่อสองอาทิตย์ที่แล้ว และหันไปคบกับมือโกลของทีมแทน แอรอนไอ้ทีมของฉันทนไม่ไหวเลยลาออกมาจากทีม อ้อ เเทรซ่าเป็นเชียร์ลีดเดอร์ด้วยนะ เขาคงทนไม่ไหวที่..."

"น้องชายเธอนี้ไร้สาระชะมัด เขาขอตอออกจะตายไป หาผู้หญิงใหม่ได้ง่ายนิดเดียว"

"เชื่อเถอะว่าฉันไม่ได้ง่ายแบบนั้น" เมลิสซ่าบอกสีหน้าจริงจังก่อนจะหันไปตั้งเตกีล่ามาอีกสองชอต จะดื่มให้เมาตายไปเลยใช่ไหม -O-

"โอเค แล้วไง มีอะไรจะให้ฉันช่วย หาตัวฟุตบอลให้เขาสักใบหรืออะไรแบบนั้นหรือไง"

"ไม่ใช่ อันที่จริงแล้วฉันไม่ได้ต้องการให้เธอช่วยหาอะไรหรอก แต่ต้องการให้เธอช่วยสร้าง...สร้างความมั่นใจให้กับน้องชายฉันต่างหาก" ฉันเงิบไปหาวินาที่ "ไม่รู้ว่าคุณจะขอลความข้างบนมันน่าลำบากมากหรือเพราะแอลกอฮอล์กันแน่ -_-;

"เธอกำลังพูดภาษาเอลิเยนใส่ฉันอยู่หรือว่าฉันแค่ได้ยินไม่ชัดเอง"

"ฉันพูดจริงๆ นะเนโอมิ ฉันรู้ว่าเธอทำได้ เธอจะต้องเป็นเทรนเนอร์ที่ยอดเยี่ยมให้เขาได้แน่ๆ!"

"ฉันไม่รู้จะอะไรเกี่ยวกับฟุตบอลเลย นอกจากว่ายน้ำแล้วฉันก็ไม่ออกกำลังกายด้วยซ้ำ ฉันจะไปเทรนอะไรน้องเธอได้จริงๆ นะ กระโดดเชือกแค่สองนาที่ฉันก็แทบจะเป็นลมตายแล้ว =O=";

"ฉันไม่ได้ขอให้เธอเทรนเขาเรื่องฟุตบอลสักหน่อย ฉันต้องการให้เธอเทรนเขาให้เป็นผู้ชายเต็มตัวต่างหาก!"

ฉันเงิบ...อีกครั้ง...ด้วยความ...ลำบาก... -O-;;

"เธอจะให้ฉันนอนกับน้องเธออย่างนั้นหรือ -_-"

"ไอ้บ้า นี่เธอเห็นฉันเป็นคนยังไงซะ!" เมลิสซ่าแทบจะสาตเตกีล่าใส่หน้าฉัน

"ก็เธอบอกว่าให้ฉันสอนเขาให้เป็น..."

"เเทรซ่าหักอกเขาไม่เป็นผู้เป็นคน และน้องชายฉันก็...จะว่ายังไงดีละ ที่มึนเกินกว่าจะตระหนักได้ว่าคนที่ควรเสียใจนะควรจะเป็นเม้นนั้นมากกว่า

ไม่ใช่เขา เธอเชื่อมั้ยว่าฉันต้องใส่หูฟังก่อนเขานอนทุกคืนเพื่อที่จะไม่ต้องตื่นขึ้นมาเพราะเสียงร้องไห้ของเขานะ สถาบันได้ว่าฉันเคยเห็นเขาจะเอามือปิดกั้มตัวเองด้วยซ้ำ ให้ตายเถอะ คินนั้นเราไม่น่านอนดูสารคดีเรื่องขามูไรกับฮาราคีริอะไรพวกนั้นเลย แต่ช่างเถอะ กลับไปที่ประเด็น..."

"นี่มันบ้าบอเกินไปใหญ่แล้วเมลิสซ่า เธอดูหนังมากไปรีเปล่า"

"เปล่า"

"งั้นเธอต้องเมาแล้วแหวง"

"ฉันไม่ได้เมาแล้วเนโอมิ! เธอ...เธอคนเดียวเท่านั้นที่จะสามารถช่วยน้องชายฉันได้ เธอต้องกู้ศักดิ์ศรีความเป็นชายของเขาคืนมา และหักหน้ายักษ์เทรซาหน้าโง่ที่มาหักอกเขาซะ!"

"เอ่อ...ฉันไม่คิดว่าฉันจะทำได้ --;:"

"ถ้าเธอทำไม่ได้แล้วใครจะทำได้ล่ะ เธอเป็นคนที่หักอกผู้ชายทั้งโรงเรียนตอนที่เราเรียนอยู่ไฮสกูล แล้วยังหนุ่มมหาลัยอีกเป็นพรวนที่มาติดพันเธอ ไม่มีผู้หญิงคนไหนที่จะเด็ด แสบ เช็ดพันเท่าเธออีกแล้ว" สถาบันคิดว่าที่ยัยนี้พูดมาจินตนาการเอาเองล้วนๆ -- "เธอนั่นล่ะที่จะเป็นคนเปลี่ยนนิสัยน้องชายฉัน..."

"เอ๋ ว่าไงนะ -O-; นี่ฉันฝันไปหรือว่าเรื่องนี้มันกำลังเริ่มแปลกขึ้นทุกที?" เมลิสซ่าช่วยมือของฉันไปจับไว้แน่นก่อนจะจ้องลึกลงมาในดวงตาฉันด้วยแววตาเว้าวอนแบบที่ยัยนี้มักจะใช้บ่อยๆ

"ได้โปรดเถอะเนโอมิ ฉันไว้ใจเธอแค่คนเดียวเท่านั้น..."

"ทำไมเธอไม่ทำเองเล่า"

"เดือนหน้าฉันต้องไปเทรนงานที่เยอรมัน เธอจำไม่ได้หรือ?"

"งั้นก็รอให้เธอกลับมาก่อนสิ --;:"

"เธอจะให้ฉันปล่อยน้องชายจิตป่วย โง่ ซึมกะทือ ซือบื้อนั่นไว้คนเดียวหรือ? หนึ่งเดือนให้หลังฉันจะต้องเห็นมันนอนเป็นศพแห้งเหี่ยวตายบนโซฟาเน่ๆ" เมลิสซ่ากะะพริบตาปริบๆ อีกครั้งก่อนจะอ้อนวอน "นะๆ ได้โปรดเถอะเนโอมิ พ่อแม่ก็อยู่ที่อังกฤษหมด ในเมืองนี้ฉันไม่มีใครอีกแล้วที่จะขอให้ช่วยเรื่องนี้ได้นอกจากเธอ เธอเป็นเพื่อนรักคนเดียวที่ฉันไว้ใจให้"

ดูแลน้องชายฉัน TAT"

"ฉันจะไปทำเรื่องแบบนั้นได้อย่างไร -O-!"

"ถือซะว่าเป็นภารกิจที่ทำหายยังไงล่ะ เธอชอบความท้าทายไม่ใช่หรือ *O*"

"แต่การจะเปลี่ยนน้องชายเธอหรือสร้างคามมั่นใจอะไรนั้นมันไม่ได้ทำกันง่ายๆ เลยนะ" ฉันพูดเสียงจริงจังและพยายามแล้วว่าจะไม่ใจอ่อนแต่กับเมลิซ่าแล้วมันยากจริงๆ เราสนิทกันมาตั้งเกือบสิบปี

"เอาอย่างนี้มัย..." เมลิซ่าเริ่มเปลี่ยนยุทธวิธี และไม่ว่ามันจะเป็นอะไร ฉันมีกลางสังหรณ์ที่ไม่ดีเอาซะเลย --;;

"ลูบู่แดงคู่สีครีมพื้นแดงไซส์แปดจะเป็นของเธอทันที ถ้าเธอรับปากว่าจะช่วย"

ลูบู่แดงสีครีมพื้นแดงอย่างนั้นหรือ O_O

"แต่...แต่นั้นมันก็..."

"แถมด้วยผ้าพันคอแอร์เมสแบบเข้าเซ็คกัน ฉันจะพิถีพิถันเลือกอย่างดีเพื่อเธอเลยนะ TOT"

ผ้าพันคอแอร์เมส... O_O

"เอ่อ...ฉันคิดว่า..."

"โอเค ทุ่มสุดๆ ฉันจะยอมมหาทางติดต่อออลิสเตอร์ ู๊ให้เธอ!"

"ออลิสเตอร์ ู๊!" ฉันแทบจะกรี๊ดร้องออกมาเมื่อเมลิซ่ายกชื่อนั้นขึ้นมาพูด ออลิสเตอร์ ู๊คือหนุ่มลูกครึ่งอเมริกา-ฮ่องกงที่เรียนไฮสกูลมากับพวกเรา ฉันตกหลุมรักเขามาตลอดแต่ตอนนั้นเขามีแฟนอยู่แล้ว และเวลาที่ผ่านมาหลายปีจนฉันเห็นภาพเขานายแบบซูดขึ้นในบิลบอร์ดตรงหน้าคอนโดฯ พระเจ้า! เขากลายเป็นนายแบบที่โด่งดังไปแล้ว แต่เราไม่มีโอกาสเจอกันเลยสักครั้ง ทั้งๆ ที่ทำงานในวงการเดียวกันแท้ๆ U.U

"สนใจไหมล่ะ" เมลิซ่ายิ้มอย่างเป็นต่อ "เธอก็รู้ว่าฉันเคยเดทกับเพื่อนของเขา ฉันจะต้องหาทางติดต่อเขาให้เธอได้แน่ๆ และมีหรือออลิสเตอร์จะไม่ชอบเธอ ฉันจำได้ว่าฉันยังเห็นเขาชอบแอบมองใต้กระโปรงเซียร์ลิตเตอร์ของเธอบ่อยๆ ตอนเราซ้อมด้วยกันที่สนาม"

เมลิสซ่าจับจุดฉันได้ตลอด อลิสเตอร์ วูคือเป้าหมายที่ยิ่งใหญ่ของ
ฉันเลยนะ U.U

"ข้อเสนอขนาดนี้แล้วเธอจะไม่ช่วยฉันจริงๆ เหรอเนโอมิ รองเท้า
ผ้าพันคอ แล้วยังขายในฝันของเธออีก อย่าลืมนับด้วยสิว่าฉันเป็นเพื่อนสนิท
สุดที่รักของเธอนะ" ฉันกลอกตาก่อนจะถอนหายใจเบาๆ วินาทีนี้ฉันได้กลิ่น
ความฟ่ายแพ้ของตัวเองแล้วละ

"ก็ได้...ตกลง"

จริงๆ แล้วฉันยอมตั้งแต่ลูกซุบแต่งแล้วละ :p

1

ออด~

อะไร...อะไรกันเนี่ย =_=

ฉันโง่งงจนลุกขึ้นจากเตียงนอนและมองนาฬิกา
หกโมงเช้า!!

ออด~ ออด~

ไฉ่คนกดออดมันเป็นใคร มันต้องตายยยยย -O-!!

ฉันลุกจากเตียงและหยิบเสื้อคลุมขึ้นมาสวมลวกๆ แบบไม่ได้ผูกเชือก
และเดินไปที่หน้าประตูห้อง เมื่อกดภาพดูกล้องหน้าห้องแล้วก็ต้องตกตะลึง
เมื่อพบว่ามันเป็นเมลิสซ่าในชุดเสื้อโค้ตเตรียมจะไปสนามบิน เธอบินเข้า
วันนี้เนี่ย แต่ว่ามาทำไมละ ฉันมองเห็นเงาตะคุ่มๆ ด้านหลังเธอแต่มอง
ไม่ชัดว่าใครเพราะเมลิสซ่ายื่นหน้ามาชะแทบติดกล้อง ยัยนี้ชอบกล้องจริงๆ
--;;

ฉันเปิดประตูออกขณะที่ขี้ม่ยุงๆ ของตัวเอง...

"สวัสดิ์ที่รัก เธอดูสุดสุดๆ ตอนตื่นนอน" เมลิสซ่าบอกและโน้มลงมา
จูบปากฉันเบาๆ มันเป็นการทักทายที่ฉันเคยชินแล้วกับผู้หญิงคนนี้

"เธอมาทำอะไรที่นี่เมลิสซ่า และนั่น..." ฉันกะพริบตาเพื่อปรับโฟกัส
แสงแดดข้างนอกที่ส่องลอดกระจกทางเดินมันจ้าเกินไป ผมบลอนด์สว่าง

ของเขาและนัยน์ตาสีฟ้าค่อยๆ ปรากฏชัดขึ้น เอ่อ...นี่มันเมลิซ่าในร่างผู้ชาย ฉันหมายถึง...แอรอนนะ

"ในเนโอมิ" เขาทักและยิ้มแห้งๆ ขณะที่เดินเข้ามาในห้อง ฉันอ้าปากพะงาบๆ อย่างงงๆ เมื่อเห็นเขาหัวกระเป๋าดำเดินทางใบใหญ่มาด้วย

"นั่นกระเป๋ารอเธอหรือเมลิซ่า"

"อ้อ เปล่าจ๊ะ กระเป๋าของแอรอนต่างหาก" เมลิซ่าบอกหน้าตายและดึงฉันไปหลบมุมห้องและปล่อยให้ห้องชายของเธอยื่นสำรวจห้องพักของฉันเงียบๆ

"นี่มันเรื่องอะไรกันเมลิซ่า"

"ฉันจะไปเยอรมันหนึ่งเดือน"

"ฉันรู้"

"และเธอรับปากฉันแล้วว่าจะช่วยน้องชายฉัน"

"ใช่ มันเป็นที่ฉันคิดว่าเป็นผลจากแอลกอฮอล์นะ"

"ยังไงก็ตาม เธอรับปากไปแล้ว ฉันเลยพาเขามาอยู่ที่นี่"

ฉันเงิบไปหาวินาที...ก่อนจะเบิกตาโตอย่างเต็มตื่น

"อยู่ที่นี่!!" ฉันพนเสียงดังและเมลิซ่าก็รีบเอามือมาตะครุบปากฉัน

ทันที

"ฉันจะปล่อยให้เธออยู่คนเดียวได้อย่างไร สภาพจิตใจเขายังไม่ปกติเลยนะ สถาบันได้ว่าเมื่อเข้านี้ฉันเห็นเขาคุยกับกล่องซีเรียล และพยายามขอร้องให้กล่องนมช่วยพาเขาตื่นมา กล่องนมเนี่ยนะ..."

"ฉันว่าน้องชายเธอต้องการจิตแพทย์ --"

"ไม่ น้องชายฉันต้องการเธอ" สีหน้าจริงจังของเมลิซ่าทำฉันอึกอักเล็กน้อย

"น้องชายเธอคงไม่ได้ตกหลุมรักฉันอะไรแบบนั้นหรือไม่ใช่มั๊ย -O-"

"เปล่าๆ ไม่ใช่แบบนั้น ไม่ต้องห่วงหรือ ตลอดเวลาหนึ่งเดือนที่เขาอยู่ที่นี่ เขาจะไม่กวนใจเธอเลย แค่เปิดเบ็นเท็นให้เขาดูก็พอ"

"อะไรคือเบ็นเท็น"

"ลองดูสิ" เมลิซ่าตบที่หลังๆ ก่อนจะหันไปหาแอรอน "เฮ้แอรอน

พี่จะต้องไปสนามบินแล้ว อย่าลืมนะว่าห้ามติดกับเนโอมิเด็ดขาด ไม่อย่างนั้นพี่จะโกรธมาก"

"ผมยังไม่เข้าใจที่พี่พามาอยู่ที่นี้เลยด้วยซ้ำ --"

"กันไม่ให้นายพูดกับกล่องซีเรียลอีกยังงั้นละ"

"พะ...พะ...พี่ได้ยินด้วยหรือ ///"

"พี่รู้หมดล่ะไอ้ตัวแสบ"

"ผมแค่...ลองดูเล่นๆ --//"

ฉันเริ่มเชื่อแล้วว่าน้องชายของเมลิสซ่าอาการหนักจริงๆ =O=

"โอเค ฉันต้องไปแล้วล่ะ ฝากดูแลน้องชายฉันด้วยนะเนโอมิที่รัก และฉันจะโทรมาหาทันทีที่เครื่องลงแล้ว" เมลิสซ่ายิ้มมุมปากและโน้มหน้าลงมาหอมแก้มฉันเป็นการบอกลา แล้วเธอก็หยุดเพื่อกระซิบบ้างๆ หูฉันด้วย "ไม่ต้องห่วงนะ เขาไม่ทำร้ายร่วมกับเธอหรอก"

"ฉันควรจะเป็นพี่สาวเขาไม่ใช่หรือไง เธอนี่พูดอะไรบ้าๆ" ฉันรีบบอกและตีแขนเพื่อนเบาๆ

"โอ้ ไม่ต้องมาโกหกหรอกนะ น้องชายฉันฮอตขนาดนี้ มันเป็นเรื่องธรรมดาที่เธอจะห้ามใจไม่ไหว รอจนเธอรู้อ่อนแล้วกันว่าเป็นเห็นคืออะไร เธอจะเลิกชอบเขาทันที" เมลิสซ่ากลอกตาและหัวเราะเป็นปริศนาขณะที่เดินไปกอดแอรอนและกระซิบบอกระบายอะไรกันสักพัก และเธอก็เดินออกจากห้องไป ทิ้งให้ฉัน...ยืนนิ่งมองหน้ากับแอรอนอย่างกระอักกระอ่วนที่สุด

"เอ่อ...ผมต้องไปโรงเรียนวันนี้"

"โอเค ฉันก็ต้องไปทำงานเหมือนกัน"

"แล้วห้องนอนผมอยู่ไหน..."

"จริงๆ เมลิสซ่าไม่ได้บอกฉันไว้ว่านายจะย้ายเข้ามา แต่ฉันมีห้องเก็บเสื้อผ้าอยู่ ถ้าจัดให้มันเป็นระเบียบหน่อยก็คงจะพอนอนได้..."

"งั้นผมวางของผมไว้ตรงไหนได้บ้าง"

"โซฟา ตามสบายเลย" ฉันบอกและผายมือไปทางโซฟา แอรอนวางกระเป๋าเสื้อผ้าลงก่อนจะเปิดกระเป๋าและหยิบเสื้อยืดสีน้ำเงินออกมา ก่อนที่เขาจะถอดเสื้อแขนยาวสีขาวออก...ต่อหน้าต่อตาฉัน O_O!

ไอ้พระเจ้า...กลัมน้ำทองแบบนี้...นั่นมันของปลอมรีเปลาเนี่ย เขาอาจจะใส่ซิลิโคนไว้ตรงข้างหน้าหรืออะไรแบบนี้ มันจะให้ความรู้สึก ยังไงก็ได้จับ...

ความคิดฉันดับวูบลงเมื่อเขาสวมเสื้อยืดสีน้ำเงินทับลงไปเรียบร้อย แล้ว ก่อนที่เขาจะหันมาหาฉันและถาม...

"แล้วที่นี่มีอะไรกินบ้าง"

"อันที่จริงแล้ว...ฉันมีแค่ซีเรียลกับนมอยู่ในตู้ เย็นนี้พวกเรากลับมา ค่อยออกไปซื้อพร้อมกันแล้วกัน นายเป็นเด็กกำลังโต ต้องใช้อาหารเป็น ลังแน่" ประโยคหลังนี้เหมือนฉันปนกับตัวเอง

แอรอนเดินไปที่ครัวก่อนจะหยิบซีเรียลกับขวดนมออกมา "เอ่อ...พี่ ต้องไปทำงานไหมยัยวันนี้"

"ใช่ๆ ฉันควรจะไปอาบน้ำแต่งตัวได้แล้ว" ฉันบอกอีกอักหลังจากที่ พบว่าตัวเองใช้เวลาส่วนใหญ่ในการจ้องเขา...และจินตนาการถึงหน้าท้อง สวยๆ ได้เสื้อยืดสีน้ำเงินนั้น พระเจ้า เมลิสซาจะต้องทำหน้าที่เหมือนจะเป็นลมแน่ๆ ถ้าเธอรู้ว่าฉันคิดอะไร

"โอเคๆ ตามสบายเลย" เขาพยักหน้า ส่วนฉันก็หมุนตัวเดินกลับเข้า ห้อง "เอ่อ...เนโอมิ เดียวก่อน"

ฉันหันตัวกลับมาและมองหน้าเขาอย่างมีคำถาม "ว่ายังไงแอรอน"

"ผมหมายถึง...ผมเข้าใจว่าพี่คงลำบากใจ เพราะนี่เป็นห้องของพี่และ ผมก็มารบกวน หวังว่าพี่คงไม่โกรธถ้าผมจะบอกให้พี่...แต่งตัวให้ระมัดระวัง กว่านี้ เพราะยังไงผมก็ผู้ชาย" เขาพูดด้วยสีหน้ากระอักกระอ่วน เช่นเดียวกับฉันที่ตึงชุดคลุมปิดร่างกายตัวเองทันที

"เอ่อ...โทษทีนะ ฉันคงทำให้นายลำบากใจ" ฉันยิ้มแห้งๆ

"นิดหน่อย" แอรอนยอมรับและหัวเราะออกมา "เลสเบี้ยนส่วนมาก จะสอดแบบนี้ทุกคนรีเปลา"

ฉันกำลังจะหมุนตัวหนีแต่ก็ต้องชะงักเพราะประโยคเมื่อไม่กี่ชั่ก่อน "ว่ายังไงนะ"

"อ้อ ไม่ต้องห่วงหรอก ความลับของพี่ปลอดภัยแน่ เมลิสซาบอกแล้ว"

ละว่าพี่เป็นแฟนของเธอ...หมายถึง...ผมโอเคกับเรื่องเลสเบี้ยนนะ ผมยังมีเพื่อนเกย์บ้างเลย และอีกอย่างเมลิสซ่าเองก็เป็นเหมือนกัน ผมไม่มีทัศนคติอะไร..."

"ช่างเถอะ" ฉันทงมือห้ามขณะที่เดินเข้าห้องตัวเองด้วยความรู้สึกโหวงๆ ในช่องท้อง "อ้อ แอรอน..." ฉันทงเรียกสั้นๆ และหันไปมองเขาด้วยแววตาจริงจัง "ได้โปรดอย่าคุยกับกล่องซีเรียลของฉัน ตกลงนะ"

"-O-;";

ฉันทงเปิดประตูห้องและถอนหายใจอย่างเหนื่อยหน่าย สรุปลงแล้วฉันทงต้องเป็นที่เลี้ยงเด็ก (อายุสิบแปดและมีก้นห้นทำห้อง) ช่วยเขาเอาคืนแฟนเก่าหาอาหารให้เขากิน และต้องมารับบทเป็นเลสเบี้ยนอีกอย่างนั้นหรือ...

...เพราะหล่อนคนเดียว เมลิสซ่า --

ฉันทงเดินออกมาจากห้องนอน สวมเสื้อผ้าเตรียมพร้อมจะไปทำงานแล้ว และแอรอนก็นั่งรออยู่ด้านนอก เขามาเคาะห้องบอกฉันทงแล้วว่าให้แวะไปส่งเขาตรงป้ายรถเมล์ด้วย แต่เพราะทางผ่านไปทำงานต้องผ่านมัธยมอาร์กอนอยู่แล้ว ฉันทงเลยบอกเขาว่าจะแวะไปส่งให้ แอรอนที่นั่งอยู่บนโซฟาหันมามองฉันทงด้วยสายตาดกตะลึงก่อนจะถามเสียงก๊วหัวเราะ

"พี่แต่งตัวแบบนี้ไปทำงานรีเปล่า" ฉันทงมวดคิ้วขณะมองหารองเท้าบูตของตัวเอง ฉันทงจำได้ว่าโยนไว้แถวๆ นี้สักที่

"เสื้อกั๊กกับกางเกงยีนมีปัญหอะไรกับนายรีเปล่า" ฉันทงถามกลับและคาดผมด้วยแวนกันแดดทรงนักบินที่เข้ากับชุดสุดๆ

"เมลิสซ่าบอกว่าพี่ทำงานเป็น..."

"ตากล้อง คุณไม่เหมือนหรือไง"

"เปล่า ผมแค่คิดว่าฮอตดี ตากล้องผู้หญิงเนี่ยนะ..." แอรอนหัวเราะและลุกจากที่นั่งขณะที่กดปิดทีวีเรียบบร้อยแล้ว

"ขอบใจที่ขอบแอรอน ไม่มีผู้หญิงคนไหนจะฮอตเท่าพี่สาวนายหรอก"

"พวกพี่รักกันจริงๆ สินะ -O-;";

ฉันทงจะก้ไป เอ่อ...พอเขาพูดแบบนี้มันทำให้คำชมที่ฉันทงเพิ่งพูดออก

ไปดูน่าสยดสยองไปเลย =_=:;

"ยังงี้ก็เถอะ นายเห็นรองเท้าบูตฉัณรีเปล่า เหมือนว่าฉัณโยนมันไว้
อะ เจอละ" ฉันเห็นมันอยู่ใต้โต๊ะก่อนจะเขี่ยออกมาและสวมอย่างรวดเร็ว

"โอเค กางเกงยีนขาดัน เสื้อกั๊กดำสีขาวยาว แวนกันแดดเรย์แบน และ
รองเท้าบูต...ที่เพิ่งกลายเป็นเลสเบี้ยนคนโปรดของผมเลยนะ" เขาหัวเราะ
และใส่รองเท้าผ้าใบของตัวเอง

"ถ้าพูดว่าเลสเบี้ยนอีกคำฉันจะเอาเรื่องกล่องซีเรียลไปบอกคนอื่น"
ฉันขู่ และเขาก็ทำท่ารู้ดชิปปาก

แต่เขาก็เจียบปากได้ไม่นานนักหรอก --

"เฮ้ยๆ ที่มีรอยสักด้วยหรอ O_O" ฉันทำหน้าตาตกใจไปกับเขาด้วย
เมื่อเห็นเขาร้องไวยวายแบบนั้น ฉันก็มั่งมองที่ขาอ่อนข้างซ้ายของตัวเอง
และตะแคงรอยสักเล็กๆ นั้นเบาๆ

"ตั้งนานแล้วนะ ฉันโดนแม่ตำไปสามวันเลย =_="

"เจ๋งชะมัด *O*"

"อันที่จริงแล้วไม่หรอก ก่อนนายจะสักก็ต้องคิดดีๆ ก่อนว่าชอบจริงๆ
มั๊ย เพราะไม่อย่างนั้นมันลบไม่ได้ง่ายๆ นะ" ฉันบอกและลูบรอยสัก
รูปสัญลักษณ์ราศีมีนซึ่งเป็นราศีของตัวเอง

"ที่เกิดราศีมีนนั้นหรอ ดูไม่ออกเลยนะ -.-" ฉันเงยหน้าไปมองเขา
ด้วยความประหลาดใจ

"นายมองออกด้วยหรอว่ามันคือราศีมีน คนทั่วไปจะบอกว่ามันเป็นคือ
ตัวเอช (H)"

"ผมเกิดราศีมีนเหมือนกัน แล้วก็เคยคิดอยากสักรูปนี้ด้วย"

"วันนายโตก่อนแล้วกันนะแอรอน ฮัดมัส" ฉันยกคิ้วให้เขาก่อนจะเดิน
ไปที่หน้าประตูห้องเตรียมจะออก "ไปกันดีกว่า นายต้องไปเรียนแล้วนี่"

"ถ้ามันลำบากพี่ ผมไปรถเมล์เองก็ได้นะ"

"ไม่ต้องหรอก ฉันเองก็อยากไปดูเหมือนกัน มัธยมอาร์กอนเขาว่ากัน
ว่าเจ๋งมากไม่ใช่หรือไง"

"ไม่รู้สิ ผมเพิ่งย้ายมาได้ไม่กี่เดือน เลยไม่รู้ว่ามันเจ๋งจริงๆ รีเปล่า"

"เพิ่งย้ายมาได้ไม่กี่เดือนแต่ก็อกหักเป็นบ้าเป็นหลังเนียนะ เด็กสาวนั่นมีอะไรดีนักหรือ?" ฉันทรมนุษตเสริจและหันไปมองหน้าแอรอนที่เงิบไปทันที เขาก้มหน้าลง และฉันก็เพิ่งเข้าใจว่าตัวเองทำพลาดไปแล้ว

"เอ่อ...โทษทีนะ ฉัน..."

"ไม่ๆ พี่พูดถูก...ผมก็ไม่เข้าใจเหมือนกันว่าทำไม มันเหมือน...เธอเป็นคนเดียวที่ทำให้ผมใจเต้นได้และเธอเป็นคนสวยมาก..." แหงล่ะ ถ้าไม่สวยมากเขาคงไม่หลงชะขนาดนั้นหรอก ฉันแค้นหัวเราะในใจและรู้ว่าเขาจะพูดอะไรต่อ "มันเหมือนกับความรักอมตะที่อารากอร์นมีต่ออาร์เวน*..."

"เอ่อ..." ฉันทึ่ง...ไม่เข้าใจว่าเขากำลังพูดอะไรเลยเลือกที่จะเปลี่ยนเรื่องไปเลย "เอ่อ...นายบอกว่าเพิ่งย้ายมาที่อาร์กอน แล้วก่อนหน้านี้อยู่ไหนมาล่ะ"

"เซนต์ฟิลด์"

"โรงเรียนชายล้วนนั่นนะ"

"อ้อ ทีมฟุตบอลของที่นี่ดีกว่านะ ผมเลยย้ายมา" เขาพูดขณะเดินออกมาจากห้องและกดลิฟต์เพื่อลงไปชั้นล่าง ฉันลังเลใจว่าควรจะพูดเรื่องทีมฟุตบอลกับเขาเลยดีมั๊ย แต่ก็เปลี่ยนใจไม่พูดดีกว่า ฉันทักเขาเพียงจะเจอกันจริงๆ จังๆ ก็ครั้งนี้ มันคงจะเร็วเกินไปถ้าจะเริ่มพูดเรื่องปัญหาชีวิตเขา

ฉันเดินนำไปที่ลานจอดรถ ขณะที่เขาก็เดินตามเงิบๆ บรรยากาศน่าอึดอัดซะมิด ฉันต้องจริงจังกับการทำความคุ้นเคยกับเขาซะแล้ว ฉันเดินไปที่รถตัวเองก่อนจะกดปุ่มเปิดประทุนและโยนกระเป๋าข้างล่างไปที่เบาะหลัง

"พี่ซึบ...พอร์ช คาร์เรอ์จันหรือ 〇_〇"

"หุบปากเถอะนะ ฉันไม่ได้รักมันเท่ากับที่ผู้ชายสนใจ แค่มันเท่ดีกว่าเท่านั้น" ฉันทบอขณะที่ก้าวขึ้นไปบนรถ และแอรอนก็ตามขึ้นมา เขาดูตื่นตาตื่นใจกว่าฉันตอนที่เห็นมันครั้งแรกซะอีก --

"ไว้ถ้านายทำตัวดีๆ ฉันจะให้เขาไปซึบเล่น"

"พี่พูดจริงหรือ 〇_〇"

* อารากอร์น-อาร์เวน ตัวละครจากเรื่อง The Lord of the Rings

"เนโอมี เป็นเน็ตไม่พูดเล่นหรือ" ฉันทักคิวให้เขาก่อนจะลดแว่นกันแดดลงมาให้ขณะที่เค็ลลี่นรถออกจากลานจอดรถ

"เอ่อ...ผมว่าพี่จอดให้ผมลงที่ป้ายรถเมล์ดีกว่า ถ้าพี่ไปส่งผมที่โรงเรียนมีหวังผมเด่นแหงๆ" เขาบอกด้วยสีหน้าลำบากใจ แต่ฉันทักคิดแตกต่างออกไป

"ไม่ต้องหรือก ฉันทจะส่งนายในที่ที่ควรส่งนะแหละ"

"จะดีหรือพี -O-;"

"ปกติเธอเช่าจะอยู่ตรงไหน"

"เอ่อ...พี่ถามทำไม"

"ตอบมาเถอะน่า" ฉันทเริ่มขึ้นเสียง และเขาก็ยอมตอบมาแต่โดยดี

"เอ่อ...ริมสนามฟุตบอล ตอนเช้าพวกในทีมจะซ้อมกันและ..."

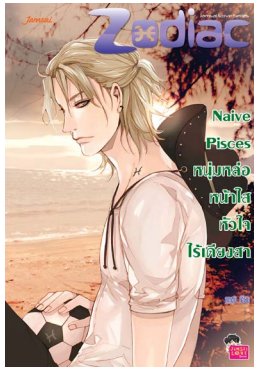
"โอเค ตามนั้น" ฉันทบอกสั้นๆ และดึงหนังยางรัดผมออกปล่อยให้ผมสีน้ำตาลเข้มปลิวไปกับสายลม เสียงเพลงจากวิทยุดังขึ้น มันช่างเข้ากับบรรยากาศตอนนี้ซะจริงๆ

ฉันทหันไปมองแอร์อนที่มีสีหน้าประหลาดใจ แต่ไม่ทันในเชิงไม่ดีหรือกนะ เขาสบตาฉันทกลับก่อนที่ฉันทจะยิ้มให้เขาและหันหน้าไปมองถนนต่อ แม้เช้าวันนี้จะเริ่มต้นด้วยเหตุการณ์ประหลาดไปสักหน่อย แต่ฉันทก็ต้องตั้งต้นให้ทันและกลับไปทำเรื่องที่รับปากเมลิซ่าเพื่อนรักไว้ ทั้งลูบแต่ง ผ้าพันคอ และอิลิสเตอร์ วูเป็นตัวเดิมพัน แบบนี้ฉันทยิ่งพลาดไม่ได้ใหญ่เลย

ได้เวลาทำความรู้จักกันหน่อยแล้วล่ะเธอเธอ ;)

(ติดตามต่อไปในฉบับเต็ม)

ติดตามความสนุกเพิ่มเติมได้ที่

<http://store.jamsai.com/8859305106434.html>